

Egy olcsóbb, de még mindig igen jó minőségű osztrák buzaliszt Triesztből szállítatik a világforgalomba.

A bécsi, a magyar és a francia buzaliszt főleg olyformán állítatnak elő, hogy először is a buza az u. n. gyöngydarába változtatik át, melynél legelőbb a héjak vagy hüvelyek távolíttatnak el, és azután a buza lassanként a legnagyobb körületű köveken zuzatik szét.

A legutóbb nevezett triezsti liszt után következnek a spanyol lisztiiparnak jobb minőségű gyártmányai, a melyek leginkább Santander és Bilboából szállítatnak kifelé.

Csak ezek után jönnek a németországi lisztek, melyek főképp Mecklenburgban és Alsó-Rajrán készülnek, és Brémából, Hamburg meg Rotterdamból hajókon elszállítatnak. Ezen utóbb nevezett lisztek mind körülbelül ugyanaz, vagy csak valami kevéssel csekélyebb értékűek, mint a legjobb minőségű londoni lisztgyártmányok.

Mind az itt nevezett finom liszt-választékok, tehát az osztrák, francia, spanyol és német lisztek — csak igen korlátolt mennyiségben jönnek a londoni Mark Lane-vásárra, és itt is azután csak azon kevés kiválasztottak számára használhatók, kiket ellátni Franciaország és Amerika az angol molnárokkal vetélkednek.

A francia buzaliszt közül az, mely Nantes és Párisból szállítatik és selymen át rázatik — különösen szép színű és milyenségű. A párisi molnároknak egy minta-választékuk van (hat jegyes), melyhez fölfelé a lisztet finomítják és ezen különbék London meg Párisban mint különösen becses adatik el, három mázsás csomagokban (custer). Más választékok a különféle gyárosok által bizonyos mustrák szerint, mind 280 fontos zsákokban adatnak el, és a mustrák vegyileg előkészített kék papíron, mely a lisztnek színét legjobban tünteti elő, állítatnak ki.

Az Amerikából hozott kanadaliszt nem oly finom, mint az eddig nevezett európai buzalisztek.

A keleti tenger kikötőiről hozott buzából Londonban gyártott liszt közkedvességű és terjedelmes fogyasztásu Angliában.

Lombfaerdőnek átváltoztatása fenyves állabbá.

(Pannewitz főerdőmestertől.)

Gyakrabban előfordulnak oly esetek, midőn a lomberdő rosz növése vagy csekély lombfaárak miatt keveset jövedelmező sarj- vagy

középerdőknek fenyvesekké való átalakítása czélszerűnek mutatkozik. Rendesen az ily lombfaállab letarolása után az öt helyettesítendő fenyőfának vetényezése vagy ültetése eszközöltetik. Ennek azonban azon lényeges hátránya van, hogy a csemeték a lombfának tősarjai által ha nem is egészen, de nagyobb részt annyira elnyomatnak, hogy az így történt új ertésben csak kevés a köszönet.

Ámbár ezen káros hatás megszüntetésére a képződött lombsarjak újra kivágnak; mindazáltal ez egyrészt tetemes költséget okoz másrészt a tősarjak újból és pedig nagyobb számban képződnek, úgy hogy ezek irtását többször kell ismételni.

Ezen bajos körülmények távoltartására a következő, már gyakorlatilag is jónak bizonyult eljárást ajánlhatjuk:

1) Midőn az eltávolítandó lombfának letarolása megtörtént, akkor az oly későn mint lehet, hordattassék el, minthogy ezáltal a tuskók sarjképessége valamivel csökkentetik;

2) a levágásnál a tuskókkal minden kimélet nélkül kell bánni és azokat lehetőleg szétvagdalni; ezáltal eső és hó alkalmával a nedvesség jobban a tövekbe hatol, a mi a sarjadzást ismét gyöngíti;

3) miután a törzsek levágása megtörtént és a tuskók csupaszon vannak, akkor közvetlen mellettök egy 3" vastag gypszelet ásatik fel oly szélességben, minő a tuskónak az átmérője, vagy ha valamivel szélesebbre is; ezen gypszelet azután megfordítva, azaz füves oldalával lefelé erősen a tuskó lapjára fektetik.

Az így letakart tuskó gyorsabban rothadván, végkép elveszti sarjadzó képességét, és ekkép megkimélve lesz a sarjak későbbi levágatásának munkája és költsége.

A gypszeletek vágása igen csekély fáradsággal jár; és ha ezen munka a favágóknak mindjárt a favágás alkalmával meghagyatik, akkor ez az egész eljárást annyira könnyíti és egyszerűsíti, miszerint a költségtöbblet alig említésre méltó.

Ezen eljárásnak még azon további mellékes előnye van, hogy azon helyekre, hol a gyöpszeletek kiemeltettek, közvetlenül a fenyvek magvát lehet beszórni és azt legfőlebb még egy kis földdel kell befedni.

Az imént leirt eljárást végre még ott is lehet jó sikerrel alkalmazni, hol világos fenyőállabok lombos alfákkal keverve vannak és ez utóbbiakat kiirtani szándékunk avégből, hogy későbbi ültetés által zárolt fenyőállabokat létre hozzunk.